

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIŠKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.

Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1940. Št. 7-8.

Posamezna številka 1 Din.

Za edinost

Pretrsljiva je velikoduhovniška molitev našega Gospoda pri zadnji večerji! Ko je delal svoj testament, je izlil svojo dušo v molitvi za to, da bi nebeški Oče ohranil njegove apostole edine. „Sveti Oče, ohrani jih v svojem imenu, da bodo eno, kakor mi-dva.“ Pa ne samo za edinost apostolov, Gospod je molil tudi za edinost vseh vernikov: „A ne prosim samo za nje — apostole — ampak tudi za tiste, ki bodo po njih besedi v me verovali, da bodo vsi eno, kakor ti Oče v meni in jaz v tebi, da bodo tudi oni v nama eno...“

Po zgledu Gospodovem je tudi apostol Pavel opominjal vernike pogosto, naj bodo edini! Kako lepo piše Korinčanom: „Opominjam vas bratje, pri imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa, govorite vsi isto, in naj ne bo med vami razporov, temveč bodite popolni v enem duhu in enem mišljenju...“ I. Kor. 1, 10. In Filipljanom piše: da naj žive vredno evangelija, da bo pri njih videl in o njih slišal, „da stojite v enem Duhu, da se enodušno ter skupno borite za vero v evangelij in da se ne daste v nobeni stvari nasprotnikom ostrašiti.“

Kako resno Gospod svari katolike pred krivimi preroki, ki prihajajo v oblačilih nedolžne ovce, pa so dejansko volkovi, ki trgajo čredo Gospodovo!

Kraljestvo, v sebi razdvojeno, propade. Tako tudi krščanstvo tam, kjer niso katoliki edini!

Katoliška cerkev bo sicer ostala do konca sveta. Gospod jo je sezidal na skalo, na papeštvo in peklen-ska vrata je ne bodo nikdar premagala. Toda Zveličar ni obljubil, da bo krščanstvo ostalo vedno v tem ali drugem narodu. Mnogo narodov na zemlji je že izgubilo po svoji krivdi evangeljsko resnico! V Palestini, v Mali Aziji, v severni Afriki in drugod so bile nekoč zelo cvetoče cerkvene občine, središče tedanjega krščanstva, danes žive tam narodi v smrtni senci nevere, poganstva in islama, krščanstvo pa tam le še životari! Kaj je napravilo iz teh nekdanjih tako cvetočih krščanskih dežel pravo duhovno puščavo? Razprtije med kristjani, krivi preroki, krive vere, ki so ubile edinost med katoličani!

Malokdaj je bila edinost med katoličani tako potrebna, kakor je danes! Sovražnik križa je enoten v svojih nazorih, v svoji taktiki, v svoji organizaciji in v svojem delovanju in tudi v svojem mišljenju. Na vseh poljih človeškega umskega udejstvovanja: v umetnosti, literaturi, v gospodarskih vedah, filozofiji in povsod nastopa skoro po enotnem načrtu in v enot-

ni taktiki proti svetovnemu krščanskemu nazoru in zastruplja življenje med narodi. Evropi grozi poplava materializma in paganizma!

Nasprotnik križa pa dobro ve, da ne bo ničesar opravil, dokler bo vladala med katoličani edinost. Za to skuša predvsem med nami napraviti razdor, nezaupanje, prepire, needinost v mišljenju in delovanju. Med nas pošilja volkove, ki se oblečejo v nedolžno obleko krotke ovce, ki naj bi pod krinko dobrote, novega reda, odrešenja iz stiske, novih nazorov, pridobili lahkoverne katoličane, da bi ti za nje delali. Če bi prišel sovražnik sam in odkrito nastopil, bi pač malo dosegel, pa vpreže v svojo službo lahkoverne katolike, ki mu pomagajo razbijati katoliške vrste z več ali manj prikritimi napačnimi nazori, posebno pa s tem, da sejejo med nas nezaupanje, razdor, nezadovoljnost, da jemljejo ugled in zaupanje duhovščini in onim, ki se bore za katoliško stvar.

Danes, v dobi zmešnjav, ko se od vseh strani prodaja laž za resnico, je težko najti preprostemu človeku pravo orientacijo! Toda katolik vedno dobro ve, kje je skala resnice. „Ti si skala in na to skalo bom zidal svojo Cerkev!“ Za vse katoličane je papeštvo temelj edinosti! Kjer je papež, tam je Cerkev. Kjer je papež, tam je resnica. Kjer je papež, tam je pravi nauk. Kamor papež kaže, tja drži prava pot življenja.

Ko je nekoč misijonar govoril divjakom o Cerkvi in papežu, so ga vprašali črnci, v kateri smeri je Rim, kjer stanuje sveti oče. Ko jim je misijonar pokazal smer, v kateri leži Rim, so divjaki stegnili proti oni strani svoje roke in zaklicali: „O sveti oče...“ Tako morajo v vseh časih, posebno pa v dobah preizkušnje in zmešnjav, vse naše duše biti obrnjene proti Rimu in sprejemati z ljubeznijo in hvaležnostjo vse nauke, vsa navodila, ki od tam prihajajo...

Kdor ni s papežem, ta ni s Cerkvijo!

Pred leti smo čuli nekega „katoličana“, ki mu ni bila po volji papeževa okrožnica „Quadragesimo anno“ besede: „Kaj se pa papež vtika v te zadeve.“ Dotični mož gre baje večkrat k svetemu obhajilu... Tako krščanstvo je prazno pobožništvo brez smisla za katoliško edinost, za katero je Gospod molil pri zadnji večerji.

V vesoljni Cerkvi je papež nekako središče in vez katoliške edinosti, v škofiji pa predstavlja Cerkev škof, ki je v zvezi s papežem. Škof vodi Cerkev v svoji škofiji s tem, da uči, daje ukaze in direktive. Kakor smo vsi katoliki dolžni nekako držati s papežem, tako smo dolžni verniki škofije pokorščino tudi škofu, ki nam ga postavlja papež. Kdor ni s škofom, ni s papežem, ni s cerkvijo.

Tudi v tem oziru doživljamo med nami nevesele pojave. Škof je tisti, ki določa za škofijo, kako bo urejena katoliška dejavnost, kako Katoliška Akcija. Nam je v verskem življenju vodnik od Cerkve postavljen škof, ne pa kak „filozof“ „umetnik“, „kulturni delavec“ ali kdorkoli že. Zelo žalostno je, da danes nekateri katoliki hlastajo za umetničenimi frazami, za ekstravagantnimi nazori, za ljudmi, ki razbijajo katoliško edinstvo in katoliško dejavnost. Škofje s papežem so učeča Cerkev. Ti so v Cerkvi prva avtoriteta. Če bomo vsak po svoje delali, vsak po svoji zamisli organizirali in če nam bo več zamisel kakega posebnega, kakor pa navodila škofa ali papeža, potem ne bomo zbirali, ampak podirali. Po navodilih sv. Pavla, moramo katoliki govoriti vsi isto, biti enotnega mišljenja in skupno stati v borbi za vero in evangelij.

Podobno, kar velja glede avtoritete papeža za vso Cerkev, škofa za vso škofijo, velja, seveda v veliko manjši meri, tudi za župnika v župniji. Škof postavi v župniji pastirja, župnika, da deluje v edinosti in skladnosti s škofom. Le oni škof je pravi škof, ki deluje v edinosti in skladnosti s papežem; le oni župnik vrši svojo nalogo pravilno, ki deluje v edinosti in skladnosti s škofom. In kakor je potrebno, da vsi katoliki držimo s papežem in škofom, tako je potrebno, da v župniji župljani držijo s svojim župnikom, seveda v zadevah verskega in moralnega življenja.

Liberalizem je pri nas že desetletja podiral avtoriteto papeža, škofov in seveda tudi duhovnikov. Danes pa vstaja sovražnik, ki v sovraštvo do krščanstva daleko prekaša nekdanji liberalizem: to je marksizem v raznih oblikah. In zdi se, da za sedanjí čas posebno veljajo one besede apostola, ko piše: „Zakaj pride čas, ko zdravega nauka ne bodo prenesli, temveč si bodo za čehljanje ušes kopicili učitelje po svojih željah in bodo ušesa odvracali od resnice, obračali pa se k bajkam.“ II. Tim. 4, 3. Kakor da bi pisal sv. Pavel za sedanjí čas. Za krivimi in škodljivimi nauki ljudje nore, od resnice se pa proč obračajo. Za krivimi preroki, ki prinašajo gorje, polom držav in človeštva hlastajo, obračajo pa hrbet oznanjevalcem evangelija. Duše množic so danes naravnost zastrupljene! In v teh zastrupljenih dušah raste sovraštvo in odpor proti duhovniku, posebno proti onemu, ki mu stoji najbliže.

Sovražnik krščanstva danes sistematično zastruplja duše z nezaupnostjo in sovraštvom do duhovnika. Kaj vse so si že izmislili samo v naši župniji. Menda ni človeka daleč naokrog, o katerem bi bilo šlo toliko laži in obrekovanja po tovarnah in delavnicah, kakor o kranjskem župniku. V Kranju imamo prav načrtno kovačnico tozadevnih laži, ki spravi vsaj vsake kvatre na dan kaj novega med svet. Tako se zgodi, da tudi nekateri sicer verni ljudje končno tudi verjamejo.

Včasih so naravnost smešne reči, ki jih naprtijo župniku.

Pred nekaj meseci je zaprla v Kranju policija nekega fanta radi protizakonitih dejanj. Pa je sicer dobra mati na to tožila: „Ne vem, kaj se je naš fant zameril gospodu dekanu, da so ga zaprli.“ Pred kratkim so premestili vojake v Šmartnem pri Kranju iz vasi. Takoj je vrgla ta kovačnica med nje laž, da sta to povzročila šmartinski župnik in kranjski dekan. Ko morajo možje na orožne vaje, so že podtalno širi novica: farji so krivi! Ko so komunisti zavedli delavstvo v štrajk in je policija napravila red, takoj

so bili duhovniki vsega krivi, „kranjski župnik je bil preoblečen v policaja in je ljudi pretepal, „škof pa je stal pripravljen za rezervo na Gaštejskem klancu.“ Tako so vrgli med zbegano delavstvo... Polno takih bedarij za smeh in žalost bi lahko navedel...

In če sovražnik križa danes tako dela, ali bi ne bilo nujno potrebno, da bi se vsi, ki so še katoliki in nosijo še vero v svoji duši, oklenili tesneje okrog svojega župnika? Toda mesto tesnejših oklenitev, pa žal opažamo, da se dajo okužiti tudi verni od marksističnih fraz, da še verni katoliki raje poslušajo marksistično nastrojene agitatorje, kakor pa škofa in duhovščino. Imamo celo „pobožne“ duše, ki vse nekam rajše prisluškujejo temu, kaj novotarijo razne zmešane glave, kakor pa da bi poslušale glas papeža, škofa in dušnega pastirja. To je prazno pobožnjaštvo, če ni v njem cerkvenega duha. Pravi katolik mora čutiti s Cerkvijo, zakaj „kdor cerkve ne posluša, je kakor pagan in očiten grešnik“.

Mislím, da vsi to dobro čutimo, da živimo v časih, ko prihaja nad vso Evropo strašen vihar. Čas je, skrajni čas je že, da postanemo katoliki ena duša, da vsi enotno mislimo in delamo, da se vsi strnemo tesno okrog papeža, škofa in svoje duhovščine, ki deluje po navodilih škofa. Če bomo koketirali s sovražnikom križa, bomo tudi mi z njimi vred pometeni v viharju, ki bo očistil ozračje.

Vsi moramo enotno delovati, da ne izgine iz naše dežele krščanstvo, kakor se je zgodilo deželam, kjer so krivi preroki razdvojili kristjane.

Roženvenska M. B.

Slovenci so znani kot vneti častilci Marijini, saj je skoro vsaka druga cerkev v naših mestih in vaseh posvečena njeni časti.

Tako so tudi že stari Kranjčani pokazali svojo veliko ljubezen do Marije, ko so v začetku 16. st. postavili ob mestnih vratih lepo cerkev Matere božje — imenovano Roženvenska. Ni jih do tega privedla potreba ali stiska prostora, saj sta zadoščali župna in pungerška cerkev, — stavila jo je velika ljubezen in zaupanje do Kraljice sv. Rožnega venca.

Ob njenih nogah so prejemale velike milosti. Ko je prišlo nad naše mesto gorje, ko je razsajala smrtonosna kuga, ko so hrumele po teh dolinah vojske, ko so uničevali naše mesto plameni, tedaj so iskali naši verni predniki pomoči pri Mariji v roženvenski cerkvi. Tu je bil stoletja prestol milosti in usmiljenja.

Češčenje M. B. Roženvenske pa se je podvojilo za časa svetovne vojne. Goreče in z velikim zaupanjem so se Roženvenske Kraljice oklepale matere, žene in dekleta, ki so prosile za svoje sinove, možje, brate in fante, da bi se srečno vrnili iz vojnega me-teža. Vsak dan zvečer, ko je legel mrak nad mesto in se je oglasil Marijin zvonček, so se zbrali v Rož. cerkvi k skupni molitvi rož. venca. Pogosto so se darovale v tej cerkvi sv. maše, zlasti ob sobotah. Goreče se je dvigala prošnja molitev: Oh, obrni s tega usmiljenega prestola svoj milostljivi pogled na nas, na naše rodbine, na našo domovino, na ves svet, na vesolno cerkev!

Da so bile mnoge prošnje uslišane, na pričajo slike, ki so bile darovane v zahvalo. Saj čitamo v napisih: „Marija mi je pomagala“ — „Hvala za prejeto pomoč“ — „Mariji se priporočam še v naprej“. Spomina vredne so te slike, saj se vije za vsako dolga

povest trpeče duše. Ni možno napisati, kar skrivajo vse te slike v sebi — pogledjmo vsaj one v ospredju.

Na evangeljski strani glavnega oltarja visi v umetno izdelanem okviru slika Pompejske M. B.; na prestolu sedeč drži v levici Jezusa, v desnici pa ji visi rož. venec. Ob njenih nogah klečita sv. Dominik in sv. Katarina Sienska. Če pogledamo to sliko natančneje, zapazimo neko nepravilno sorazmernost, okornost potez, slabo podane sence. Takoj se opazovalcu vrine misel, da je moral napraviti sliko začetnik ali samouk. A če poznaš njeno zgodovino, se ob njej zamakneš, izginejo vse nepopolnosti. Bilo je tako:

Za časa svetovne vojne je pribežal iz Poljske z drugimi begunci ugleden inženir s svojo ženo, dvema dečkoma in 15 letno hčerko, dijakinjo. Zapustili so veliko imetje, hišo in lep dom, ki so ga tu najbolj pogrešali. — Pobožna družina se je udeleževala večernih pobožnosti v rožnenski cerkvi z iskreno prošnjo, da bi jim Marija čuvala dom, kamor naj bi se kmalu vsi srečno vrnili. Vneta častilka R. M. B. nagovori deklico naj naslika Pompejsko Marijo, ki ji bo gotovo izprosila srečno vrnitev v domovino. Mlada Poljakinja pomišlja, — kako ne bi, saj ni bila izurjena v slikanju, nikdar še ni slikala svetih obrazov. — Toda ljubezen in zaupanje sta zmagali. Delo je bilo izvršeno na praznik Mar. Oznanjenja, kar je ovekovučeno na sliki, pokojni g. dekan Koblar je pa blagoslovil to prvo zaobljubljeno sliko.

Ko so se uredile razmere na Poljskem, se je vrnila inženirjeva družina v domovino in — čudo. Našli so dom — prav tak, kakor so ga bili zapustili. Ničesar ni manjkalo, še celo domačo mačico so našli živo. Vojaki so sicer bivali ob njih odsotnosti v hiši — a nič niso pokvarili ali odnesli. Tako je pisala begunka znancem v Kranj po srečni vrnitvi v domovino.

Druga slika — planike iz bojnih poljan. Sin vojak jih je pošiljal z visokih gora v pismih svoji materi, ki je izbrala najlepše cvetove in jih poklonili Rož. Kraljici s prošnjo, naj ji ohrani ljubega sina. Videti je bilo, da ga čuva Rož. M. B. leto in dan s posebno skrbjo. Njena čudežna pomoč se je pa pokazala, ko je spomladi l. 1916 prihrumel silen gorski plaz, odnesel postojanko in posadko nad 100 mož. Med desetimi srečniki, ki so jih izkopali zpod snežnega groba, je bil tudi naš znanec. Njegova mati je darovala Rož. Mariji lepo sliko, „Kraljica sv. Rož. venca“, ki visi na evangeljski strani glavnega oltarja in na kateri čitamo: V zahvalo Kraljici Rož. venca za čudežno rešitev in prošnjo za nadaljne varstvo.

*

Tudi po vojni češčenje Kraljice R. V. ni zamrlo. Ne mine dan, da ne bi klečali pred njenim oltarjem pobožni častilci. Kdorkoli je v posebni stiski, se zateče v Rožnensko cerkev. Tu prosi, tu trka na Marijino srce, ki se mu gotovo odpre. Tu se bero Mariji v čast pogosto sv. maše, zlasti ob sobotah, v oktobru pa malone vsak dan.

Že od davnih časov se vrši na praznik 15. avgusta v to cerkev zaobljubljena procesija za odvrnitev kužnih boleznih. Tedaj je cerkev nabito polna, mogočno zadoni tista naša: „Lepa si, lepa si...“ Vse poje, vsakdo pozabi svojo težavo in stiske današnjih dni. Oči vseh so uprte na oltar, kjer sedi na prestolu razsvetljena Kraljica sv. R. v. s krono na glavi in Detetom v naročju.

8. maja in prvo nedeljo v oktobru, ko se točno opopolndne vrše k mogočni Pompejski Kraljici na čast posebne molitve, združene s popolnim odpustkom, tedaj je njen oltar skoro en sam plamen sveč in lučic.

Tudi shodi Marijinih družb žena in deklet so v cerkvi; dekliška M. družba je poklonila svoji Kraljici leta 1907 dragoceno podobo „Marijino srce“.

Spoznali smo, kako stara in velika je ljubezen kranjskega vernega ljudstva do Marije Rožnenske. Naj ta ljubezen ostane in naj živi še dalje. Še v večjem številu hodimo k Njej in prosimo, kakor je proprosila poljska begunka: „Daj mi Marija sv. Rož. venca, da se za večno vrnem v nebeško domovino, kjer je sreča in bogastvo, ki ga ne premore ves svet!“

Župnija Kranj

OZNANILA ZA JULIJ:

5. Prvi petek v mesecu, ob 6. sv. maša pred izpostavljenim sv. R. T.

7. VIII. ned. po bink., prva nedelja v mesecu, nedelja sv. Cirila in Metoda, ob 6. sv. maša pred izpostavljenim Najsvetejšim, skupno sv. obhajilo za moške, ob poli enajstih peta sv. maša. Pop. shod za dekliško Mar. družbo. Popoldne ura molitve in pete litanije presv. Srca Jezusovega.

14. IX. ned. po bink., služba božja po navadi, pop. shoda za žensko Mar. družbo.

21. X. ned. po bink. služba božja po navadi, pop. ura molitve za dekleta.

22. Marija Magdalena, ob 6. soseskina sv. maša na Rupih.

26. Sv. Ana, družbeni praznik ženske Mar. družbe, ob 6. sv. maša in skupno sv. obhajilo za žensko Mar. družbo, ob 9. sv. maša v rožnenski cerkvi, ob poli šestih soseskina sv. maša za Huje in Klanec v Šmartnem.

27. Soseskina sv. maša ob 6. v Čirčičah mesio na god sv. Ane.

28. XI. ned. po bink., služba božja v župni cerkvi po navadi, ob 10. soseskina sv. maša na Rupih.

OZNANILA ZA AVGUST:

2. Prvi petek v mesecu, ob 6. sv. m. z blagoslovom.

4. XII. ned. po bink., prva nedelja v mesecu, ob 6. mesečno sv. obhajilo za moške.

Ob poli 11. slovesna peta sv. maša v počastitev 10 letnice škofovanja dr. Gregorija Rožman. Po sv. maši zahvalna pesem. Na predvečer slovesno zvonjenje po vseh cerkvah.

Porcijunkula se obhaja v naši župniji v nedeljo 4 avgusta. Od sobote 3. avgusta do polnoči v nedeljo 4. avgusta se morejo v naši župni cerkvi prejeti popolni odpustki vsakokrat, kadar kdo obiše župno cerkev in moli tam v papežev namen šestkrat Očenaš, Zdrava Marija in Čast bodi. Prejeti mora vsak tudi sv. zakramente. Spoved se more v ta namen opraviti že en teden prej, kdor pa hodi skoro vsak dan k sv. obhajilu, mu ni treba iti posebej za te odpustke k sv. spovedi. Sv. obhajilo se mora prejeti v soboto ali nedeljo. Odpustki se morejo nakloniti tudi dušam v vica. Popoldan bo ura molitve v čast Matere B. in pete litanije presv. Srca Jezusovega. Med uro molitve se molijo radi porcijunkule litanije vseh svetnikov.

5. Sv. Ožbalt, ob 6. soseskina sv. maša v Čirčičah.

9. Smrti dan pokojnega dekana A. Koblarja, ob 8. sv. maša za njega.

11. XIII. ned. po bink., služba božja po navadi, pop. shod za žensko Mar. družbo. Ob 10. sv. maša tudi v Čirčičah.

14. Vigilija k Marijinemu Vnebovzetju, strogi post.

15. Marijino Vnebovzetje, zapovedan praznik, ob 6. sv. maša z enim in ob poli enajstih slovesna peta sv. maša z dvema blagoslovoma. Na Primskovem bo ta dan sv. maša ob 6. in ob 10., druga bo peta, pri vseh opraviilih darovanje za cerkev na Primskovem. Popoldne ob poli treh so v župni cerkvi najprej litanije presv. Srca Jezusovega, na to se vrši običajna procesija v rožnavensko cerkev in so tam slovesne pete litanije Matere božje.

16. Sv. Rok, ob 6. in 9. sv. maša na Pungratu, ob 9. z blagoslovom.

18. XIV. ned. po bink., služba božja po navadi, ob 10. sv. maša na Hujah.

24. Sv. Jernej, sv. maša ob 6. na Rupi. —

25. XV. ned. po bink., v župni cerkvi služba božja po navadi, ob 10. na Rupi.

POROČENI PARI:

Raspor Janez, mehanik, Primskovo 81 in Likozar Marija, tov. delavka, Predoslje 43, poročena 13. 5.

Jagodić Ciril, posestnik, Breg 9 ž. Šmartin in Kozina Martina, hči posestnika, Čirčiče 45, poročena 13. 5.

Perc Štefan, rudar, Rajhenburg in Zorko Olga, služkinja, Rupa 42, poročena 16. 5. v Krškem ob Savi.

Kavčič Alojzij, lesni delavec, Škofja Loka in Šesek Marija, delavka, Kranj, Poljska pot 8, poročena 23. 5.

Šefić Ivan, trg. pomočnik, Kranj, Jezerska c. 1 in Lenac Vendelina, uradnica, Kranj, Stara c. 9, por. 23. 5.

Vidmar Ignacij, krojač, Predoslje 94 in Porenta Alojzija, šivilja, Primskovo 71, poročena 26. maja.

Trebec Franc, trg. pomoč. Klanec 43 in Šuštaršič Marija, hči posestnika in gostilničarja, poročena 1. 6.

Aljančič Andrej, posestnik, Podbrezje 4 in Pogačnik Marija, hči posestnika, Milje 7, poročena 2. 6.

Ankele Viktor, davčni uradnik, Škofja Loka in Ribič Justina, hči posestnika, Kranj, Stara c. 26, poročena 2. junija.

Štuhec Marko, knjigovodja, Klanec 39 in Plahuta Božena, zas. uradnica, Kranj, Cojzova 22, por. 16. 6.

Keber Jožef, pol. stražnik, Kranj, Mestni trg 1 in Čas Kristina, natarica, Stara c. 16, poročena 16. 6.

Rupnik Pavel, delavec, Voklo 57 in Šink Antonija, delavka, Primskovo 129, poročena 29. junija.

Dodič Viktor, tkalec, Huje 41 in Plohl Ana, predelavka, Primskovo 129, poročena 29. junija.

Nartnik Janez, delavec, Lučine in Fink Jožefa, delavka, Primskovo 109, poročena 29. junija.

Kamin Stanislav, sin zemljaka, Dolenja vas 4, ž. Čatež pod Zaplalom in Štepec Ljudmila, delavka, Primskovo, 118, poročena 30. junija.

Gorenc Rudolf, delavec, Primskovo 155 in Gorenc Marija, kuharica, Primskovo 155, poročena 7. julija.

Vogrin Martin, krojaški mojster, rudnik Rtanj, Srbija in Martinčič Julijana, delavka, Primskovo 55, poročena 13. julija.

Bevšek Anton, hlapec, Kranj, Jahačev prelaz 1 in Kaštrun Angela, delavka, Primskovo 118, por. 14. 7.

Geršak Franc, delavec, Primskovo 128 in Rehberger Marija, delavka, Primskovo 148, poročena 14. 7.

Scharlach Rudolf, rudniški ravnatelj, Celje, Vegova 6 in Pirc Rosanda, gimn. profesorica, Kranj, Prešernova ul. 9, poročena 14. julija.

Adamle Roland, elektromonter, Kranj, Kokriški breg 7 in Lampret Jožefa, privatna uradnica, Kranj, Tyrševa c. 2, poročena 21. julija.

Lapajne Franc, kurjač, Kranj, Kosovska c. 2 in Rant Jerica, pletilja, Kranj, Kosovska c. 2, por. 21. 7.

MRLIŠKA KRONIKA:

Razberger Ana, hči Karle, tov. delav., umrla 31. 5.
Zupan Marija, raznašalka časopisov, umrla 1. 6., stara 58 let.

Jakl Rihard, klep. mojster, umrl 4. 6., star 52 let.

Nadižar Marijana, zasebnica, umrla 5. 6. stara 80 l.

Potočnik Franciška, vdova, umrla 5. 6. stara 69 l.

Švara Božidar, gostilničar, umrl 6. 6., star 39 let.

Šifrer Uršula, žena zemljaka, umrla 13. 6., stara 59 l.

Mihelčič Matevž, vodovodni inštalater, umrl 15. 6.

star 62 let.

Požgaj Vilma, hči posest., umrla 18. 6., stara 34 let.

Drinovec Karol, klepar, umrl 21. 6., star 76 let.

Potočnik Ernest, sin delavca, umrl 3. 7., star 2 m.

Rožaj Kristjan, arhivski uradnik v p., umrl 6. 7.

star 75 let.

Šurla Anton, sin služkinje, umrl 8. julija.

Meder Marija, hči delavke, umrla 20. julija.

Čegnar Jožef, inkasant elektrarne, umrl 18. 7.

star 39 let.

Primskovo

Premnogo ljudi mi je že priznalo, kako lepo in daleč vidna je sedaj cerkev na Primskovem. Če greš k Sv. Joštu, če prideš po cesti od Jeperce, če greš na planine, na Storžič ali kam drugam, od povsod takoj lahko ugledaš srebrni zvonik primskovske cerkve. — Toda rad bi vas spomnil, da je bilo lansko leto za prenovitev in olepšavo cerkve treba najeti precej posojila in to še sedaj ni poravnano. Poleg tega se kažejo še druge potrebe, tabernakelj, itd. Zato pa naj vsakdo, ki mu je lepota primskovske cerkve pri srcu, na dan žegnanja, t. j. na Veliki Šmaren, pri darovanju kar globoko seže v žep, da bo stari dolg ves poravnat, pa da bo še nekaj ostalo za tabernakelj, ki bi ga lahko takoj naročili, če bo le vsaj polovica potrebnih vsot zbranih. Stal bo približno 7000—8000 din. Za vse, kar boste darovali naj Vam bogato poplača Bog!

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANILA ZA JULIJ:

2. Obiskanje M. D. Ob 6. sv. maša v Crngrobu za sitarsko obrt.

5. Sv. Ciril in Metod, prvi petek. Sv. maša pri oltarju Srca J. z blagoslovom.

7. VIII. nedelja po bink. božja služba ob 6., 8. in poli deseti uri.

12. Sv. Mohor in Fortunat. Ob 6. uri obljubljen procesija k Sv. Joštu, kjer bo sv. maša z blagoslovom.

14. IX. nedelja po bink. božja služba ob 6., 8. in poli deseti uri.

21. X. nedelja po bink. božja služba ob 6., 8. in poli deseti uri.

26. Sv. Ana. Pri Sv. Joštu romarski shod. Božja služba ob 6. in 9. uri.

28. XI. nedelja po bink. božja služba ob 6., 8. in poli deseti uri.

OZNANILA ZA AVGUST:

1. Zvečer ob poli sedmih molitvena ura pred prvim petkom.

2. Prvi petek, sv. maša pri oltarju Srca J. z blagoslovom.

4. XII. nedelja po bink., služba božja ob 6., 8. in poli desetih v farni cerkvi. Ta dan porcijunkolski odpustki v farni cerkvi, popoldne shod tretjega reda. V soboto po Ave Mariji po vseh cerkvah slovesno zvonjenje zaradi 10 letnice škofa dr. Greg. Rožmana, v nedeljo po 8. sv. maši zahvalna pesem.

11. XIII. nedelja po bink., služba božja po navadi.

14. Zapovedan post.

15. Vnebovzetje Marije. Božja služba ob 6., 8. in poli 10. — Vesoljna odveza pop. pete litanije M. B.

16. Pri Sv. Uršuli sv. maša za sosesko.

18. XIV. nedelja po bink. Božja služba ob 6., 8. v farni cerkvi, ob 6. in poli 10. pri Sv. Joštu.

24. Sv. Jernej, ob 8. sv. maša v Stražišču.

25. XV. nedelja po bink. Božja služba ob 6. in 8. v farni cerkvi, ob poli desetih pri Sv. Tomažu v Zg. Bitnju.

POROČENI PARI:

Mežnar Ignacij, tov. delavec iz Kovorja in Matilda Štibil iz Sr. Bitnja, poročena 9. junija.

Rant Jožef, tov. delavec z Javornika, Sv. Jošt in Marija Draksler, tov. delavka iz Mavčič, poročena 9. 6.

Logar Milan, tov. delavec v Stražišču in Jožefa Štemberger, tov. delavka v Stražišču, poročena 23. 6.

Bajželj Jernej, delavec v Stražišču in Franciška Debenc, tov. delavka iz Sv. Barbare, poročena 16. 6.

Kobal Franc, tov. delavec s Sv. Trojice na Dol. in Apolonija Eržen, tov. delavka iz Stare Oselice, poročena 29. junija.

Podbevšek Franc, železničar iz Domžal in Albina Avbel, tov. delavka iz Moravč, poročena 21. julija.

Jamar Viktor, železostrugar na Javorniku in Jožefa Penko, šivilja v Stražišču, poročena 21. julija.

MRLIŠKA KRONIKA:

Primožič Mihael, užitkar s Trate nad Škofjo Loko, umrl 4. junija, star 80 let.

Demšar Milan, zemljaka sin, umrl v Zabukovju 7. junija, star 2 leti.

Berčič Marija, užitkarica, stara 70 let, umrla v Srednjem Bitnju 34. 21. junija,

Štruta Anton, graver v Jugočeški, oženjen, umrl 8. julija, star 63. let.

Cigale Jožefa, zak. hči tov. delavca, umrla 9. julija, stara 2 mesca.

Langerhole Leopold, oženjen delavec iz Drulovke, umrl 24. julija, star 56 let.

Razno

Roženveska cerkev. Naša roženveska cerkev je zelo priljubljen kraj molitve. Vsa tiha je in odmaknjena od vsakdanjega hrupa. Več reči v njej pa je bilo nujno potrebnih popravila. Lustri pred oltarjem so bili že vsi raztrgani, manjkalo je že mnogo steklenih kristalov, kar kričali so po prenovitvi. Dali smo jih v popravilo tvrdki Kreger v Ljubljano, ki jih bo predelala. Za lustre so se zavzele naše gospe in upam, da bodo zbrale tudi potrebno vsoto za predelavo. Lopa pred cerkvijo je bila tudi že zelo razkopana, zakristija vsa umazana, vse to smo dali popraviti in preslikati. Tudi pri glavnem oltarju je bilo potrebno nekaj popravil. Prozorno blago za tronom Matere božje in svetniki je bilo raztrgano, nadomestili ga bomo z rdečo svilo. Marijin kip je imel okrog glave venec iz električnih žarnic. To je proti cerkvenim predpisom. Take male žarnice so kaj rade pregorele in bila so potrebna neprestana popravila. Prav grdo je bilo videti, ko je večkrat nekaj žarnic gorelo, druge so pa bile ugasle. Vse bomo odstranili, da bo kip urejen po cerkvenih predpisih. Okrog oltarja je viselo vse v neredu več raznih slik, ki so jih darovali verniki v zahvalo za uslišane prošnje. Moramo priznati dobro voljo onih, ki so hoteli Materi božji na ta način izraziti svojo hvaležnost. Vendar moramo pa tudi skrbeti, da se arhitektura in lepota cerkve ne kvari. Zelo mučno je to vplivalo, da so bile slike razmetane po steni brez vsakega reda in da so bile nekatere take, da niso bile primerne za cerkev, posebno ne za bližino oltarja. Razne umetniško nič vredne slike, ki so bile kupljene pri kakem „štantu“, pač niso bile v kras cerkvi. Ko smo dali popraviti zid v prezbiteriju, smo te slike odstranili. Namestili bomo nazaj v redu le oneslike, ki imajo kako vrednost in ki ne bodo kazile cerkve, druge pa bomo pribili na zid zadaj za oltarjem. Če bi kdaj kdo želel darovati Roženven-

ski Materi božji kako sliko, naj se prej zgleda glede tega v župni pisarni. Nikdar pa ne kupujte kakih slik po raznih „štantih“ za cerkev. Če kdo želi obesiti kako obljubljeni sliko v cerkev, naj bo ta slika ročno delo. Za mal denar vam kaj primernega napravi slikar Bradaška ali pa kak drug slikar. To bo imelo trajno vrednost in bo ostalo v cerkvi, kateri bo tudi v kras. Za vsa popravila v rožnovenski cerkvi bomo potrebovali precej denarja, rožnovenska cerkev pa ga nima prav nič. Vsem ljubiteljem te cerkve prav toplo priporočam njene nabiralnike.

Novo pokopališče je dobilo prvi lepši spomenik na grob pokojnega cerkvenega ključarja Ivana Šuštersiča, na katerem je lep relief sv. Kancijana. Ta spomenik na polju sv. Kancijana je nekak znak tega polja. Rad bi, da bi na vsakem polju v sredini stal podoben spomenik s kipom ali reliefom dotičnega svetnika, po katerem se imenuje dotično polje. Na polju sv. Barbare bo dobilo grobišče pokojne gospe Lukmanove lep spomenik, kjer bo stal kip sv. Barbare. Prvo grobišče na polju sv. Uršule bo dobila le ona družina, ki bo pripravljena postaviti pri spomeniku kip ali relief sv. Uršule, da bo vsakdo spoznal po tem spomeniku, kako se imenuje dotično polje. Kmalu bosta dograjena lepa spomenika gospe dr. Bezičeve in pok. notarja Bakovnika. Na grobišču ge. Petričeve je že napravljena kapelica 4. postaje križevega pota, manjka le še relief 4. postaje, ki je že skoro dogotovljen, in bo kmalu prišel na svojo mesto. Na polju sv. Krištofa bo pokopališka uprava napravila vsakemu grobu obod in pa marmornat križ, da bodo imeli vsi grobovi enake spomenike. Celotni spomenik za vsak grob bo stal din 350.—. Sorodnike tam pokopanih mrličev prosimo, da po možnosti poravnajo te stroške. V kratkem bo izgotovljen tudi spomenik vsem v vojni padlim župljanom. Spomenik bo stal pod pokopališko lopo in bo lahko služil tudi kot oltar, dokler ne bo napravljena pokopališka kapela. Če bi katera družina rada imela, da bi bil v vojni padli ali umrli sorodnik pokopan pred vojnim spomenikom, naj se radi tega zgleda v župni pisarni.

Sedeži v župni cerkvi. V nedeljo, dne 14. julija je bilo v župni cerkvi oznanjeno, da ne sme od nedelje 21. julija dalje nobena ženska pri nedeljski službi božji več v klopi na moški strani od zadnjega stebra nazaj. V naši župni cerkvi se je bila udomačila nelepa razvada, da so ženske izdražile za sebe klopi na moški strani in tako so ženske že skoro popolnoma izrinile moške iz klopi. Že 10 let pri vsaki oddaji cerkvenih klopi oznanim ali pa napišem v „Kranjski zvon“, da smejo biti klopi na moški strani prevzete le za moške. Kadar je na tej strani izprazen sedež, ki ga je imela kaka ženska, se je mogel prepisati le na moškega lastnika oziroma najemnika. V zadnjih klopih je bilo sedaj le še nekaj ženskih najemnic sedežev. Vsem ženam ki so imele na svoje ime prevzete sedeže v zadnjih klopih na moški strani, bom sedaj oddelil sedeže na ženski strani, ali če ne bo prostora na moški strani le začasno spredaj, kjer še ni dovolj moških. Onim ženam, ki so hodile dosedaj v moške sedeže zadaj, pa za nje ni bilo mogoče dobiti sedežev na ženski strani v ladji, smo pripravili stole v kapeli, da se ne more nihče upravičeno pritoževati, da nima prostora v cerkvi, kjer bi lahko sedel. Pametne in uvidevne žene

same uvidijo upravičenost teh ukrepov, ker nikakor ne gre, da bi ženske izrinile moške iz cerkve. Župnik mora skrbeti, da se vrši red v cerkvi po cerkvenih določilih in ukazih škofa. Če bi ne bilo dovolj reflektantov — moških za klopi na moški strani, bomo prepustili klopi brezplačno moškim. Za sedaj so se torej izpraznile za moške le zadnje klopi v cerkvi, ko se bo pokazala potreba, se bodo morale moškim umakniti ženske tudi iz sprednjih klopi na moški strani. Pri uvidevnih ljudeh te odredbe pač ne bodo naletele na odpor in zamero...

Revija Katoliške Akcije. Že več let se je med katoliškimi Slovenci večkrat izražala želja, da bi dobili katoliško revijo, ki bi po vzoru nekdanjega „Katoliškega Obzornika“ pojasnjevala katoliško stališče napram raznim vprašanjem, ki se pojavljajo na različnih poljih duhovnega življenja. Med katoličane se je dolgo let skoro nevidno širila liberalna miselnost; zadnje čase je pričel marksizem zastrupljati katoliške vrste in je razvil velikansko delavnost, da vse okuži s svojimi nazori. Če kdaj, je danes potrebno, da najde katoličan pravo orientacijo. Potreba po takem časopisu se je pokazala posebno zadnja leta med Slovenci, ki moramo zaznamovati tudi med katoliki nekako koke-tiranje s komunizmom ali levičarstvom. Tak list je potreben med nami tudi za to, da se ideja Katoliške Akcije med Slovenci, posebno med katoliško inteligenco, popularizira in pravilno pojasni. Žal se je tudi glede Katoliške Akcije med nas zaneslo nemalo napačnih nazorov, ki so rodili odpor proti njej.

Da se vsem tem potrebam odpomore, je vodstvo Katoliške Akcije v Ljubljani ustanovilo „Revijo Katoliške Akcije“. Zelo se priporoča, da vsak katoliški inteligent postane naročnik te revije, ki izhaja mesečno po enkrat. Letno stane naročnina din 60.—, za dijake pa din 30.—. Revija se naroča lahko direktno po dopisnici na naslov „Uprava Revije Katoliške Akcije“ Ljubljana, Kopitarjeva ulica 2. Naročbo pa posreduje tudi župni urad.

„Povest duše“. Karmel na Selu pri Ljubljani je izdal prevod lepe knjige „Povest duše“, ki jo napisala sveta Terezija Deteta Jezusa. V tej knjigi je toliko lepega duhovnega berila, da bi bilo prav, če bi postala nekaka družinska knjiga v vsaki krščanski družini. Iz nje bodo mogli črpati starši polno lepih nauk, kako je treba vzgajati otroke k svetosti, mladina pa bo našla v povesti duše, ki se je borila za svetost, prekrasen vzor, kako je treba samega sebe vzgajati. Seveda ne bomo dosegli te junaške svetnice v čednostih, to je pač predvsem sad milosti, toda vsak bo iz te povesti črpal za sebe polno lepih navodil, kako je treba hoditi po poti zveličanja. Naj bi torej našla ta knjiga med nami čim več vnetih čitateljev. Naroča se naravnost pri Karmelu — Selo pri Ljubljani. Če bi pa kdo želel, mu jo lahko naroči tudi župni urad.

Podpirajte
Vincencijevo
družbo